І чужому научайтесь, И свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200, з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. No. 175. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 28-го ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1974 Ч. 175. VOL. LXXXI.

ВАЛЕНТИН МОРОЗ, ЗНЕСИЛЕНИЙ ФІЗИЧНО, АЛЕ МІЦНИЙ ДУХОВО, ВІТАЄ ДРУЗІВ, ЯКІ ТУРБУЮТЬСЯ ЙОГО ДОЛЕЮ. ПРОДОВЖУЄТЬСЯ І ШИРОКО РОЗГОРТАЄТЬСЯ АКЦІЯ В ЙОГО ОБОРОНІ. ЦІЄЇ НЕДІЛІ ВЕЛИКА МАНІФЕСТАЦІЯ В НЮ ЙОРКУ.

У СОВЄТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ ГОЛОДІВКИ

90

„ВІТАЙ ДРУЗІВ, ЩО ТУРБУЮТЬСЯ ЗА МОЮ ДОЛЮ" — ПЕРЕДАЄ ЧЕРЕЗ РІДНИХ В. МОРОЗ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Згідно з вістками з України, тюремна адміністрація на початку вересня дозволила Валентинові Морозові вислати листа до родини, в якому він м.ін. написав:

„Я живий, фізичних сил у мене немає, але духово тримаюся міцно. Іду під Божим знаменем, а Бог це могутність. Він нам допоможе подолати те зло, що як гора стоїть перед нами. Вітай друзів — близьких і далеких, що турбуються за мою долю. Валентин".

Стало теж відомо, що в Україні появилося вже 7-е число „Українського Вісника".

ГРУПА 87 АМЕРИКАНСЬКИХ ДІЯЧІВ ВИСТУПАЛА В ОБОРОНІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА І ВЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА

Чикаго. — У висліді заходів Комітету Оборони Прав Людини в СССР група 87 американських діячів різних напрямків, в тому профспілкових, церковних, наукових, підписали апель „За звільнення совєтських політичних в'язнів" і в „Обороні Вячеслава Чорновола та Валентина Мороза".

В апелі стверджується, що „з насильною депортацією нобелівського лавреата Алексаидра Солженіцина населення Північної Америки знову усвідомило брак там інтелектуальної свободи і вільної дискусії. Але у відміну від Солженіцина, члени опозиції у совєтській Україні вимагають не тільки інтелектуальної свободи, а припинення русифікації і національного поневолення". Виразниками такого спротиву в Україні є, як стверджують автори апелю, Вячеслав Чорновіл і Валентин Мороз, в'язні совєтських тюрм, які фактично „репрезентують понад 15,000 політичних в'язнів у Совєтському Союзі. Ці опозиціонери „винні" в тому, що спротивлялися совєтському режимові у своїх писаннях. За це їх нелеґально суджено і видано проти них суворий вирок. Це являє собою брутальне потоптання прав людини".

В апелі говориться: „Ми, які підтримуємо боротьбу за національне і соціяльне визволення у всьому світі, заявляємо нашу солідарність з політичною боротьбою в Україні і стверджуємо, що:

1. Ми засуджуємо арешти Вячеслава Чорновола і Валентина Мороза та інших політичних в'язнів у всьому Совєтському Союзі;

2. Ми вимагаємо їх негайного звільнення;

3. Ми підтримуємо всіх, хто бореться за здійснення національного самовизначення і демократичні права у Совєтському Союзі".

Цей апель був поширений у формі листівок, а також у журналі „Совасті трансакшен" з вересня-жовтня цього року.

ПРИГАДКА

Як відомо, цієї неділі, 29-го вересня ц.р., відбудеться в Ню Йорку Всенаціональна Маніфестація в обороні Валентина Мороза та всіх жертв окупаційного режиму в Україні. Того ж дня будуть відправлені в усіх українських церквах Ню Йорку торжественні Богослужби в намірені українського народу. Сама Маніфестація матиме три етапи: 1. Протестаційний похід почнеться о год. 1-ій по полудні на 58-ій вулиці і пройде по 5-ій евені до 42-ої вулиці; 2. Програма в Браєнт Парку біля Публічної бібліотеки і 3. Мирна демонстрація біля Об'єднаних Націй (47-ма вулиця і 1-ша евеня), Замикатиме похід кавалькада авт під проводом Я. Косановського з відповідними плякатами. Збірка авт о год. 11.30 на 36-ій вулиці між 1 і 2-ою евенями. Збірка усіх учасників на 58-ій вулиці і 5-ій евені.

Врамцях цієї Всенаціональної Маніфестації відбувається, почавши від середи, 25-го вересня ц. р., голодівка жінок біля будинку Об'єднаних Націй. Голодуючі жінки долучаться в неділю до загальної Демонстрації. Активну участь в Маніфестації беруть також усі молодечі організації в одностроях.

НОВІ ОБОРОНЦІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА В КОНҐРЕСІ ЗСА

Вашингтон. — Старанням поодиноких українських громад, Українського Конґресового Комітету Америки і Комітету Оборони Валентина Мороза, кількість чільних представників американського уряду, які виступили в обороні ув'язненого українського історика Валентина Мороза, постійно збільшується. Зусилля різних верств українського суспільства виявились успішними минулого тижня, коли цілий ряд американських законодавців зайняли прихильне становище в справі Мороза.

В п'ятницю, 19-го вересня, конґресмен Роберт Роу з Ню Джерзі подав резолюцію в Палаті Представників, в якій закликає президента Форда висловити стурбованість уряду ЗСА про „життя і свободу Валентина Мороза". Конґресмен Роу при тім заявив, що резолюцію він вносить „в імені Відділу УККА округ Берґен-Пассейк, української спільноти ЗСА, всіх громадян Української Республіки в Совєтськім Союзі, а також в імені всіх волелюбних людей в світі". Конґресмен Роу також подав текст редакційної статті, що недавно появилась в щоденнику „Ню Йорк Таймсі", та прочитав уривок із заяви Валентина Мороза „Замість останнього слова".

В понеділок, 23-го вересня, сенатор Ґрифин з Мічиґену виступив в Сенаті і заявив, що хоч він підтримує ідеали політики детанту із Совєтським Союзом, він глибоко стурбований долею Валентина Мороза. Він сказав, що підтримує резолюцію сенатора Тефта (ч. 392) і висловив бажання стати спів-спонсором цієї резолюції.

У вівторок сенатор Тефт повідомив у Сенаті, що сенатор Грифин і сенатор Швайкер із Пенсильвенії приєднались до його резолюції, як спів-спонсори. Раніше, сенатори Метайас з Мериленду і Виліямс з Ню Джерзі стали спів-спонсорами тієї резолюції.

У вівторок, 24-го вересня, конґресмен Деніел Флад із Пенсильвенії вніс резолюцію в Палаті Репрезентантів, в якій закликає, щоб американський уряд домагався звільнення Валентина Мороза і українського математика Леоніда Плюща, ув'язненого у психіятричній лікарні. Конґресмен Флад вніс цю резолюцію від себе і від своїх колеґ-конґресменів Едварда Дервінського (Іллиной), Едварда Кача (Ню Йорк), і Роберта Гюбера (Мічиґен). При тім, він подав текст редакційної статті газети „Ню Йорк Таймс", статті з газети „Ню Йорк Пост" про лист Раїси Мороз до ПЕН Клюбу, і звернення УККА до президента Форда в справі Мороза. Резолюцію конґресмена Флада треба завдячувати старанням Українського Конґресового Комітету і його президента проф. Лева Добрянського.

Комітет Оборони Валентина Мороза далі закликає українську громадськість не припиняти акції в обороні Валентина Мороза, далі вимагати шляхом листів і телеграм, від своїх законодавців і президента Форда, щоб вони домагалися звільнення Мороза і Плюща.

Чотири конґресмени внесли нову резолюцію в справі Валентина Мороза

Вашингтон. — 23 вересня чотири конґресмени зголосили нову резолюцію HR 6-49, в якій вони вимагають звільнення Валентина Мороза. Резолюцію внесли: конґресмен Даніель Дж. Флод, демократ з Пенсильванії, конґресмен Роберт Дж. Гюбер, республіканець з Мічиґену, конґресмен Джеймс Дж. Делені, демократ з Ню Йорку і конґресмен Едвард Дж. Дервінський, республіканець з Ілляной.

Українські студенти на університетах у Ватерльо та Йорк продовжують голодівку в обороні В. Мороза

Торонто. — Комітет Оборони Валентина Мороза інформує, що чотирьох українських студентів з університетів Ватерльо та Йорк продовжують голодівку в обороні В. Мороза від 16 вересня цього року. Голодують Ангелина Шук і Богдан Купич з Університету Ватерльо. У своїй заяві голодуючі студенти пишуть, що „будемо послідовно боротися за права і звільнення Мороза та інших українських політв'язнів в СССР. Цим способом ми хоч частинно виконаємо свій обов'язок щодо політичних в'язнів в СССР і поневоленої України... Голодівка триватиме так довго, доки Мороз не буде звільнений, або коли голодуючі не будуть примушені з медичних причин припинити голодівку".

Екзекутива Студентської Федерації Університету Йорк розглянула на своєму засіданні вимоги голодуючих українських студентів і вирішила одноголосно ці їхні вимоги підтримати та вислала відповідну телеграму до канадського міністра закордонних справ Аллена Мек-Енена. Крім того, Федерація вислала телеграми до прем'єр-міністра П'єра Трудо, совєтських верховодів Брежнєва і Косиґіна та до совєтського амбасадора в Канаді, з'ясовуючи ситуацію і свої вимоги. Акцію українських студентів підтримують загально студенти різних національностей та студентська преса.

Газета „Торонто Сан" з 25 вересня опублікувала чергову інформацію про голодуючих студентів у Ватерльо та Йорк університетах разом з фото голодуючих.

АМНЕСТІ ІНТЕРНЕШЕНАЛ ЗАПОВІДАЄ ПОСИЛЕННЯ ЗАХОДІВ В СПРАВІ В. МОРОЗА

Ню Йорк. — У відповідь на звернення секретаря Об'єднання Українських Письменників „Слово" Остапа Тарнавського, бюро Амнесті Інтернешенал, міжнародної організації, яка займається справами в'язнів „за переконання" у різних країнах, повідомило, що „враховуючи складність положення (В. Мороза) наші групи... посилять свої заходи". Остап Тарнавський переслав на адресу Амнесті Інтернешенал копію листа дружини Валентина Мороза Раїси Мороз з України.

АКЦІЇ В ОБОРОНІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Вашингтон. — Згідно з переданими із Москви інформаціями, Валентин Мороз живе і дальше продовжує голодівку. Загрожений стан його життя вимагає продовження і посилення акції в його обороні. В цьому напрямку дальше діє Комітет Оборони Валентина Мороза, що відкрив своє бюро у Вашингтоні 24-го серпня, в день закінчення студентської голодівки. Адміністратором бюра є Єлисавета Ясевич. За всіма інформаціями проситься звертатися телефонічно на число: (202) 726-6532 або листовно на адресу поштової скринки Комітету: Committee for the Defense of Valentyn Moroz, P. O. Box 40121, Palisades Station, Washington, D.C. 20016.

Оборонна акція Комітету потребує дальшої підтримки всієї української громади в ЗСА. Проситься включитися в цю акцію в такий спосіб:

1. Телефонувати до Владимірської тюрми дальше на таке число: 94387, не зважаючи на те, що він був минулого тижня виключений, і домагатися нового числа телефону, а одержавши його, домагатись інформацій про стан здоров'я Валентина Мороза.

2. Слати дальше телеграми і листи до президента Джералда Форда з проханням, щоб він став в обороні Валентина Мороза.

3. Слати телеграми і листи своїм конґресменам і сенаторам та закликати їх підтримувати резолюцію сенатора Тефта в Сенаті і резолюції в Палаті Репрезентантів в обороні Мороза. Також треба просити їх самих, щоб вони домагалися від совєтського уряду звільнення Мороза.

4. Писати листи до „Ню Йорк Таймс-у" і до інших головніших газет, щоб вони повідомляли своїх читачів про справу Мороза і щоб занимали становище в цій справі в редакційних статтях.

5. Висилати вирізи з газет, в яких були статті про Мороза та інших українських політичних в'язнів, на адресу Комітету у Вашингтоні.

Ціла акція в обороні Валентина Мороза вимагає не лише багато зусиль охочих до праці людей, але також фінансових засобів. Комітет продовжує збірку на дальшу акцію оборони Валентина Мороза і на вдержання українського бюра у Вашингтоні.

Конґресмен Гю Карей прийняв делеґацію УККА, заповів повну підтримку акції в обороні В. Мороза

Ню Йорк. — Канцелярія УККА інформує, що в четвер 26 вересня конґресмен Гю Карей з Брукляну прийняв делеґацію Українського Конґресового Комітету у своєму бюрі в Ню Йорку, обіцюючи повну підтримку заходам в справі звільнення Валентина Мороза і Леоніда Плюща, які тепер находяться у совєтських в'язницях. У своїй заяві конґресмен Карей сказав, що він прилучується до сенатора Джексона і конґресмена Флода і разом будуть намагатися, щоб дістати в Конґресі більшість для підтримки цієї справи". Ми мусимо подбати, — говорив далі конґресмен Карей, — щоб провідники СССР зрозуміли, що вони не можуть осягнути жадного порозуміння в справі торгівлі і кредитів з ЗСА до того часу, доки не перестануть стосувати репресій і поневолення людей, над якими панують".

Конґресмен Карей в присутності делеґації телефонував до конґресмена Флода у Вашингтоні, додаючи свій підпис під спонзоровану Д. Флодом резолюцію в справі В. Мороза. В делеґації УККА були: екзекутивний директор мґр І. Базарко, д-р В. Душник, адв. Роман Гулевич і д-р Ю. Волинець від Об'єднаного Комітету Українських Організацій Метропольітального Ню Йорку, д-р І. Палідвор, Є. Манацький, Ірина Куровицька, Марта Боровяк, Р. Юзенів і Р. Середа від Пласту.

Українська громада Лорейн, Огайо, в обороні Валентина Мороза

Лорейн, Огайо. — З ініціятиви місцевого відділу УККА, в неділю 15-го вересня відбулася тут зустріч громади з представниками Комітету Оборони Валентина Мороза і студентами, які провадили голодівку у Вашингтоні. Від Комітету виступали Андрій Чорнодольський, координатор Комітету, який з'ясував дотеперішню і запляновану акцію Комітету, і спів-голова Євген Іванців, який описав точніше кампанію в Конґресі ЗСА і прочитав уривки з промов тих законодавців, які зайняли прихильне становище в справі Валентина Мороза. Член Комітету Андрій Міхняк розповів про саму голодівку, в якій він брав участь як провідник голодуючої групи — витримавши 19 днів без їжі, — і накінець прочитав декларацію Комітету та голодуючих про пляни на майбутнє і про відкриття постійного бюра у Вашингтоні. Учасники голодівки Єлисавета Ясевич (Клівленд), Юрій Дейчаківський (Парма), і Орест Петренко (Вашингтон) прочитали уривки з творів Валентина Мороза.

На кінець зустрічі виступив від громади Лорейну Богдан Дейчаківський, голова місцевого відділу УККА. Він повідомив про створення місцевого Комітету, який буде співпрацювати з комітетом у Вашингтоні. Представникам Комітету Оборони Валентина Мороза він вручив чек на 895 дол., що їх зібрала Лорейнська громада на оборону Валентина Мороза, і заявив, що збіркова акція продовжується.

Перед початком імпрези члени Комітету і учасники голодівки відбули довше інтерв'ю з місцевою щоденною газетою „Лорейн Джорнал", що виходить тиражем в 150,000. Інтерв'ю підготовлено місцевим відділом УККА. Наступного дня, 16-го вересня, появилась в цій газеті довша стаття про Валентина Мороза і про акцію в його обороні. Представник Комітету Андрій Міхняк назвав цю статтю найкращою, що досі появилася в американській пресі в справі Мороза.

Присутніх на імпрезі було приблизно 100 осіб. Українська громада Лорейн нараховує всього 100 родин.

СЕНАТОР ГЕНРІ ДЖЕКСОН РЕАҐУЄ НА ЛИСТ РАЇСИ МОРОЗ

Вашингтон. — Одержавши від одного з читачів „Свободи" копію листа дружини Валентина Мороза Раїси в справі її чоловіка, сенатор Генрі Джексон у відповідь написав 18 вересня:

„Мене глибоко зворушив лист Раїси Мороз до Вас, з яким Ви мене познайомили. Продовжувана насильна ізоляція совєтських громадян і посилювання репресій з боку совєтського уряду навіть тоді, коли він шукає „детанту" зі Заходом, спричиняють чимале розчарування серед американського народу. Є дуже важливим і правильним, щоб ми протестували і я сам заохочений відгуками з боку наших власних громадян, які реагуютя на брутальну кампанію, що її підняв совєтський уряд проти Валентина Мороза й інших інтелектуалістів та мистців. Як можливо знаєте, я є автором закону, на основі якого специфічні торговельні користі для Совєтського Союзу і інших країн у зв'язках з ЗСА були б узалежнені від права на еміграцію. Право емігрувати може, очевидно, мати важливий вплив на інші основні права людини. Воно дасть особам, які не можуть переносити совєтських обмежень, наприклад, коли йдеться про релігійні свободи, чи свободу думки, альтернативу до терпіння в умовах совєтської системи. Далі, совєтський уряд, найшовшися в обличчі такої еміграції, може визнати за корисне для себе зменшити свою репресивну діяльність. Хочу Вас запевнити, що я буду продовжувати у якнайкращій мірі мої заходи на відтинку відносин між Сходом і Заходом, коли йдеться про поступ в ділянці прав людини. Я додаю до цього листа копію мого листа до генерального секретаря Брежнєва в справі Мороза і деякий інший матеріял, що може мати для Вас інтерес".

В КАНАДІ ВІДБУВСЯ КОНҐРЕС СУСК

Вінніпеґ. — Тут від четверга 29-го серпня до 2-го вересня 1974 р. відбувся XУ-й Конґрес Союзу Українських Студентів Канади (СУСК), що відмітив водчас 21-річчя цієї організації. На конґрес прибуло понад 200 делеґатів з 27-х студентських товариств, об'єднань і клюбів, які об'єднують понад 3.000 членів, та багато видатних осіб з політичного, наукового і громадського світу. Головною темою Конґресу був т. зв. мультікультуралізм, але Конґрес розглянув також справу спротиву в Україні та ролю жінки в Канаді. Видатні студентські діячі і науковці виголосили на Конґресі доповіді. В суботу 31-го серпня з університетському приміщенні відбувся бенкет з участю Митрополита Максима Германюка й інших визначних церковних і світських достойників. Головну промові на бенкеті виголосив міністер освіти манітобського уряду Богдан Ганущак. Нову Управу СУСК очолив Мирон Спольський з Торонта, а членами були вибрані студенти: Марія Гурко, Стела Слободзян, Наталка Проців, Юрій Федик, Марія Гуска, Богданна Роздольська, Леся Саведчук, Ростислав Суровий, Ганна Волошин, Леся Суховерська, Борис Гвоздулич, (представник до Централі КУК); Контрольна комісія: Марта Олійник, Богдан Круцько, й Іван Ахтимійчук.

Конґрес закінчено словом нового президента СУСК, який висловив признання і подяку своєму попередникові Юрієві Дашкові. Конґрес гостро наголосив і продискутував справу спротиву в Україні та байдужість Заходу, зокрема уряду Канади, до цього трагічного явища сучасности. Конґрес прийняв ряд резолюцій, які нормуватимуть в майбутньому працю СУСК.

Московська поліція силою розганяла жидів з-під синагоги

Москва. — Американська преса інформує, що в середу, 25-го вересня, московська поліція разом з цивільними службовиками КГБ силою розігнала кілька десятків жидів, які зібралися були на площі перед синагогою для святкування Ян Кіпур. Жидівські джерела повідомили, що від деякого часу аґенти КГБ часто з'являються під синагогою і силою усувають від святині всіх осіб, які не знаходять місця в середині. Протести жидів в управі міста Москви не знаходили жадного зрозуміння. Їх в більшості випадків збували мовчанкою.

Відділи УНС в Кензас Ситі й Омага відбули організаційні наради

Кензас Сіті. — В суботу 21 вересня заходом Управи місцевого 323 Відділу УНС відбулися організаційні наради в домі секретаря Відділу Михайла Білика. Участь в нарадах взяв головний радний д-р Мирон Куропась, який широко інформував про працю УНС в усіх його ділянках. Він також заторкнув і спробу будови нового Союзового Дому, при чому дав вияснення в справі щойно проголошених боргових зобов'язань. По доповіді д-ра Куропася відбулася дискусія - гутірка, під час якої присутні мали нагоду заторкнути різні справи, як союзового, так і суспільно-громадського характеру.

На всі питання відповідав доповідач д-р Куропась.

В Омага наради відбулися заходом Управ Відділів 354 і 356 в неділю, 22 вересня, в залі УКЦеркви. В нарадах взяло участь понад 120 осіб, які вислухали доповідь про ролю УНСоюзу в минулому та його завдання на майбутнє. Доповідь виголосив головний радний д-р Мирон Куропась, проаналізувавши 80-річну історію УНСоюзу та його вклад в розбудову Української Громади в Америці і Канаді, як і напрямні та завдання на майбутнє.

По доповіді відбулася дискусія. На всі питання відповідав доповідач. По закінченню нарад, головний радний д-р Мирон Куропась в асисті членів Управи 356 Відділу голови Михайла Депи, секретаря Олекси Продивуса, касира Василя Кульчака та заступника секретаря Михайла Воробця вручив чек на 500 дол. для Джерома Тобіна, члена згаданого Відділу, яку він здобув у конвенційній членській кампанії.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Qui pro quo

Коментуючи погляди державного секретаря ЗСА Генрі Кіссінджера на політику відпруження (детанту) між ЗСА та СССР, „Ню Йорк Таймс" з 26 вересня у редакційній статті відзначує, що політика відпруження, „щоб бути ефективною ... мусить давати кожній стороні щось, чого вона хоче". У цій же статті газета стверджує, що „справа зводиться до того, чи заходи в напрямку політики відпруження проводяться розумно, з належним узгляднюванням основних інтересів і повним усвідомленням небезпек, як також користей".

Цитована стаття засвідчує, що „Ню Йорк Таймс" з великими застереженнями ставиться до цілого пляну політики відпруження, як його з'ясував Г. Кіссінджер у своєму свідченні перед Сенатською комісією для зовнішніх відносин. В оцінці газети, Г. Кіссінджер не доцінює належно совєтські мотиви, а навіть бачить ці мотиви у такому насвітленні, як це вигідно Совєтському Союзові. Зокрема, твердить газета, Г. Кіссінджер легковажить справу торгівлі, на якій у першій мірі залежить Совєтському Союзові, щоб в цей спосіб дістати у свої руки „західню передову технологію". Американська дипломатія взагалі досі не зробила навіть спроби зорієнтуватися, яку політичну ціну готова б Москва заплатити за американську технологію і американське знання. Свердження Кіссінджера, мовляв, СССР може все це одержати від інших західніх держав, не відповідає правді — заявляє „Ню Йорк Таймс", а совєтські дотеперішні заходи дістати таку допомогу всюди поза ЗСА не мали успіху. „Тільки ця країна (тобто ЗСА) може почати забезпечувати (СССР) велетенською потужністю, що її Москва вимагає", стверджує „Ню Йорк Таймс".

З такою оцінкою американського впливового щоденника треба погодитися, тим більше, що факти цю оцінку цілком підтверджують, хоч на них ні за президентури Р. Ніксона, ні, як бачимо, за президентури Дж. Форда, не звертається належної, майже ніякої, уваги. Коли б було інакше, то сьогодні ЗСА не намагалися б, з власною політичною втратою і також чималою втратою економічною, (тут варто тільки нагадати собі продаж пшениці Совєтському Союзові на умовах і у такій кількості, що по сьогодні американська економіка не може знайти рівноваги) продовжувати змагатися за „приязні фрази" Москви без ніякого рівновартного вирівняння.

Немає сумніву, що коли в американській зовнішній політиці таки переможе політична концепція Г. Кіссінджера, то „за елоквентно висловлену схему взаємовідносин", яку дістануть від ЗСА СССР, Совєтський Союз одержить, у додатку до полагодження на „вічний" статус кво в Европі, „цілу серію компютерів". До того часу у міжнародних відносинах завжди зобов'язувала засада „кві про кво" (одне замість другого). На шляху детанту, однак, СССР дістає політичну і матеріяльну допомогу в заміну тільки за гарні слова про „вічний мир", чи „мир на найближче покоління".

Хто винен?

Президент Джералд Форд, генеральний прокуратор Вілліям Саксбі та директор Федерального Бюра Інвестигації, Клеренс Келлі, промовляючи на конференції Міжнародної Асоціяції Шефів Поліції, вказали на одну з головних причин всезростаючого поширення злочинности в країні: дуже мала кількість із заарештованих злочинців, включно з рецидивістами, покликані до судової відповідальности, а ще менше із них одержують терміни ув'язнення. Генеральний прокуратор Саксбі подав вислід студії, переведеної в Атланті, Джорджія, яка виявила, що із 278-ми осіб, арештованих за напад, тільки 103 були формально обвинувачені, з того тільки 77 відповідали перед судом, 63 були визнані винними, а тільки 23 опинилися у в'язниці.

Така статистика підтверджує заяву генерального прокуратора Саксбі, що зріст злочинности до великої міри спричинений самими прокураторами та суддями, бо вони, замість засуджувати та ув'язнювати непоправних злочинців, випускають їх на волю, даючи їм змогу знову поповняти злочини. Треба також погодитися з твердженням директора Еф-Бі-Ай Клеренса Келлі, що злочинність зростає також через те, що рецидивісти можуть дуже легко одержати звільнення з-під арешту (зложивши лише грошову запоруку) та з його рекомендацією, щоб судді засуджували злочинців на послідовні вироки ув'язнення, а не давали їм змогу одночасно відбувати кілька вироків за окремі злочини. Повну правду мав президент Форд, коли заявив на конференції шефів поліції, що час і пора дати злочинцям, особливо рецидивістам, до зрозуміння, що за кожен злочин їх очікує негайне і довготривале ув'язнення. Тільки тоді можна буде запевнити, що рівень злочинности в ЗСА обнизиться. В іншому випадку, можна побоюватися, що за кілька місяців генеральний прокуратор знову оголосить, що злочинність постійно зростає.

Треба сподіватися, що в боротьбі з всезростаючою злочинністю дещо допоможе виготовлений Білим Домом плян, згідно з яким Департамент справедливости тісніше співпрацюватиме зі стейтовими та місцевими чинниками щодо слідкування за „непоправними злочинцями" і щодо швидкого притягнення їх до судової відповідальности, якщо вони поповнять якийсь злочин. Але і ця співпраця федеральних, стейтових і місцевих чинників не спричиниться до зменшення злочинности, якщо прокуратори та судді продовжуватимуть випускати на волю рецидивістів і засуджених злочинців, перебираючи тим самим частину відповідальности і вини за зріст злочинности.

Л. Брежнєв позитивно оцінив зовнішню політику президента Форда

Москва. — Після відносно довгої мовчанки, генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв заявив вперше ствердно до американської зовнішньої політики, з'ясованої в кількох виступах президента Форда. Користаючи з прийняття в честь угорського комуністичного лідера Яноша Кадара, який перебуває в СССР з офіційною візитою, Брежнєв у привітальній промові висловив своє „задоволення" зі спрямування американської зовнішньої політики нової адміністрації. „Ми вважаємо, говорив Брежнєв, що під сучасну пору існують цілком задовільні передумови для продовжування конкретних заходів щодо співробітництва на різних ділянках, в інтересах народів обох країн і всесвітнього миру". Л. Брежнєв відзначив, що зміна у проводі ЗСА викликала „велику увагу усього світу", в тому й СССР, який зацікавлений у добрих відносинах зі ЗСА.

П. Феденко

Ідеологія та імперіялізм

Мюнхен. — У польській пресі, що виходить на еміграції, і теж у радіопередачах згадують день 17 вересня: тому 35 років на допомогу арміям Гітлера, що взяли вже були Варшаву, прийшов Сталін. Під кличем визволення „братів" - українців і білорусинів від панської Польщі червона армія вдарила на недобитки польського війська і окупувала Білорусь, Волинь і Галичину. Тільки після Другої світової війни знайдено в архівах німецьких тайний договір Гітлера і Сталіна про розмежування між імперіями російською та німецькою після розділу між ними Польщі з часу Ризького трактату 1921 року. У німецького „фюрера" це була в 1939 році думка залишити обкраяну Польщу як сателіта Німеччини. Але російський „вождь світового пролетаріяту" Сталін був проти того пляну. Тому цу справу залишили невирішеною. Сталін зовсім серйозно збирався зліквідувати Польщу. Мабуть, для того він, задумуючи союз з Гітлером, винищив майже всіх провідників польської компартії, що жили як емігранти в Москві. Вони мали надію, що Сталін допоможе їм створити „пролетарську Польщу". Але ідея „пролетарської революції" мусіла відступити на задній плян перед російськими імперіялістичними інтересами.

Ці факти пригадалися мені в зв'язку з розмовою відомого чеського шахіста Лудєка Пахмана, яку він мав з редакцією швайцарського щоденника „Ді Тат" на минулому тижні. На питання, якого ладу хотіли чехи й словаки від січня 1968 року, коли готували широкі реформи в своїй державі, Пахман відповів: громадяни Чехо - Словаччини в той час більше висловлювали свої погляди на те, чого вони не хотіли. Величезна більшість прямувала до забезпечення політичних прав для всіх громадян.

Чи хотіли б чехи й словаки відновити у себе капіталістичну систему господарства? Пахман відповів, що про такі пляни в Чехо - Словаччині не чув. Назагал, була віра в ідею демократичного, людяного соціялізму. Ця ідея захоплювала людей. А тому, що вважали Совєтський Союз за соціялістичний, то не вірили, що Москва схотіла б ставити перешкоди соціялістичному будівництву в Чехо - Словаччині, згідно з місцевими традиціями.

На питання, чи сподівалися чехи й словаки російської окупації, Пахман відповів, що навіть серед більше інформованих провідників Чехо - Словацької компартії була віра, що „старший брат" буде помагати соціялістичному будівництву в Чехо - Словаччині на нових основах. Він згадав розмову Дубчека, секретаря компартії Чехо - Словаччини з Брежнєвим у Чорній над Тисою в квітні 1968 р. Дубчек казав, що „весна" в Чехо-Словаччині допоможе соціялістичному рухові в Західній Европі та в цілому світі. Брежнєв гостро відповів: „Ти говориш про соціялізм, а ми маємо державні інтереси". Мова зовсім зрозуміла. Пахман пояснює: перемога демократичного, людяного соціялізму в Чехо - Словаччині знайшла б великий відгук між українцями, поляками, мадярами та іншими народами. Як многонаціональна імперія — Совєтський Союз мусів би дати волю неросійським народам. Тому московські вожді боялися впливу „чехо-словацької весни" на Сході Европи, бо то був би новий модель суспільно - політичний, небезпечний для цілости російської імперії. Рятуючи „єдиний, неділимий, нерушимий союз", московські верховоди викинули на смітник ідею соціялізму, яка в минулому помогла їм створити і поширити імперію від Тихого океану до Балтійського моря.

В минулому ідеологія православія, яку, проповідувала Москва в XVII віці, відступила перед загарбництвом царів. В своїх грамотах до Війська Запорізького і „черкасів" (так тоді називали в Москві українців) цар і московські заленияли, мовляв, вступили у війну з Польщею для оборони православної віри". Але незабаром цар і король домовилися в Андрусові 1667 року. Православний цар дав згоду віддати під владу католицького короля більшу частину православної України від Дніпра аж до Висли. Тільки Київ залишив король цареві на 20 років.

Проти цього зламання переяславського договору царя Олексія з урядом України з року 1654 виступили українські патріоти збройно. Гетьман Петро Дорошенко (1665-1676) десять років боровся за „нероздрану" (по-теперішньому — соборну) Україну. Щоб відбитися від насильства двох християнських монархів, український гетьман вступив був у союз з Туреччиною, де правив султан - падишах, голова мусульманської церкви.

Коли московські дипломати разом з польськими складали договір в Андрусові, то не згадували про православну віру, а просто написали, що землі білоруські й українські, котрі „завойовані суть", мусять залишитися на стороні царського величества. Ідеологічні фрази („соціялізм", „визволення братів", „православна віра" і подібне) уживає Москва для заманюючого проставіка. Коли ж розкрис свої карти, то зразу видно імперіялістичні інтереси: „щоб Малу Росію взяти в руки". Це слова одного московського міністра після смерти царя Петра І в 1726 році.

Звеличаймо перше українське військо у новітній історії України

Заклик Світової Ради Українських Комбатантських Організацій

10-го вересня 1914 р., виїхала на бойовий фронт в Карпатах проти наступаючої російської армії перша сотня Українських Січових Стрільців і від тієї дати рахується відродження в новітній історії України її військо та її збройна боротьба за волю. Ото ж минає 60 років з того часу — поверх пів століття, в якому сталися всі ті величні й трагічні події, між якими було й воскресення та нове поневолення української самостійної держави. У збройній боротьбі за кращу долю українського народу брали активну участь різні наші військові формації, але найперший почин до цієї збройної боротьби дав Леґіон Українських Січових Стрільців. Українські Січові Стрільці започаткували відродження української психіки, формованої в умовах чужинецької окупації. Українські Січові Стрільці, продемонстрували вперше в новітній історії України нестримний гін українців до волі. Українські Січові Стрільці дали вперше від упадку Гетьмансько-козацької держави доказ своїм чином, жертвою своєї крови, що український нарід свідомий свого „я" і прагне засісти в колі народів світу, як рівний із рівними. Українські Січові Стрільці мали на своїх прапорах і в своїх серцях ідеал державної і соборної України й тому вони ніколи не були військом одної тільки Галицької Землі — а всієї соборної України.

Сьогодні Україна знову в ярмі й вона знову переживає страхіття насильницької народовбивчої політики. Але й саме тому сьогодні треба пригадати, плекати й закріплювати ідеї й ідеали, що їхнім носієм було Українське Січове Стрілецтво. Саме нині, коли неме в Україні змоги плекати рідну політичну думку і коли засиланням до божевілень карають кожну вимогу свобідницю національного життя, треба пригадати збройний чин з-перед 60-ти років. Саме тепер мусимо підтримувати, плекати і закріплювати традицію української збройної боротьби за нашу державність, бо ця традиція — найтвердший ґрунт, що на ньому можна будувати всі дальші визвольні змагання.

12-го і 13-го жовтня ц. р. у Філядельфії, відбудеться центральне святкування 60-тирічного ювілею Українського Січового Стрілецтва. Але місцеве відзначування цієї рідкісної військово - історичної події вже відбувається в різних осідках українців у вільному світі й Ювілейний Рік УСС триватиме до дня 10-го вересня 1975 року. Українські Центральні Репрезентації уже поручили відзначувати окремими імпрезами 60-річчя виступу Українських Січових Стрільців. 60-тиріччя Українських Січових Стрільців — це свято всього українського вільного суспільства, це свято всіх вільних українців, які прагнуть здійснення тих завітних ідеалів, за які боролися Українські Січові Стрільці.

Пригадаймо ворогові і всьому світові, що ідеали Українського Січового Стрілецтва далі живі й актуальні. Поклонімся тіням поляглих українських воїнів — Українських Січових Стрільців і всіх їхніх наступних послідовників.

За Світову Раду Українських Комбатанських Організацій:
Д-р Володимир Галан, голова
Іван Скіра, секретар
Іван Порятко, Б-во УСС
Д-р Мстислав Малецький, „В. К." Канада
Д-р Святослав М. Фостун, ОбВУ Англія
Богдан Яхно, СУВ, Арґентина
Д-р Роман Дражньовський, Б-во к. В. 1 УД УНА
Іван Хома, Об'єднання к. Вояків УПА
Михайло Ковальчик, Т-во к. В. УПА
Роман Дебрицький, СУВІ, Німеччина
Іларіон Полішук, СВУР

Франція обмежує видатки на нафту

Париж. — У той сам час, коли ЗСА намагаються добитися обнижения цін на нафту, французький уряд вибрав інший шлях — прямого обмеження у видатках на імпорт нафти, а цим самим обмеження у споживанні нафти та нафтових продуктів, в першій мірі у формі пального на заводах та у транспорті. Згідно з пляном уряду, Франція обнижить в найближчому періоді імпорт на 10.1 більйона долярів, або інакше на 10 відсотків загального дотеперішнього імпорту. Водночас уряд поінформував, що французька промисловість, транспорт і приватні особи мусять обмежити користування нафтою як пальним, включно з вдержуванням у приватних домах температури не вище 68 ступенів Фаренгайта.

Таке рішення французького уряду не відтинку імпорту і споживання нафти є першою того роду спробою на Заході розв'язки незвичайно складного питання забезпечення країни пальним. Як відомо, ЗСА і одинадцять інших західніх держав утворили координаційну групу для справ енергії з метою опрацювати спільну політику щодо держав-продуцентів нафти. Франція не входить до цієї групи, вважаючи, що це є перший крок до конфронтації між продуцентами і імпортерами нафти.

Маленький нарід рятує свою культуру

(ст). — В альпійських горах близько італійського кордону живе маленький нарід романшів, що начисляє всього 50.000 душ. Вони хочуть рятувати свою прастару культуру перед загибеллю, яка грозить їм від трьох більших народів: німецького, французького й італійського. Мовою романші спорідненою з латинською, говорили верховинці ще за цісар Тиберій 2.000 років тому напав на їх країну. Тепер тісно мовою говорять у східній частині швайцарського кантону Грісон і долині Енгадин над рікою Ін. Публічні оголошення, назви вулиць є в мові романші, німецькій і італійській. Романшською мовою говорить робітниче населення, її навчають у школах. Так то поруч трьох офіційних мов, французької, німецької й італійської, Швайцарія завдяки романшській мові є країною чотирьох мов. Швайцарський уряд побоюється, щоб наслідком чимраз кращої комунікації, промислові й туристичні не загинула романшська мова й культура, тому признав 38 тисяч долярів для романшської Ліґи, що є збільшенням від попереднього майже на 250 відс., але все це менше половини бюджету Ліґи.

Романшська мова дуже багата, нею написано було багато творів упродовж довгих літ, — каже секретар Ліґи Гендре Спеша. — Коли б дали загинути цій мові, — каже він, — це значило б зігнорувати факт, що Швайцарія все мала чотири мови, а не три. На романшську мову мали вплив німецька й італійська мови, але щодо звучні, мелодійности вона більше споріднена з італійською. Спеша дивиться оптимістично на майбутнє своєї мови хоч би й тому, що число швайцарців, які говорять тією мовою (коло 0.8 відсотка) не зменшилося за десять літ. Це почасти завдяки зростові населення.

Романшську мову признано було державною на основі референдуму в 1938 році, що заперечило претенсії італійських фашистів, які твердили, що це італійський діялект і тому ця територія повинна належати до Італії. На основі 116 параграфу швайцарської конституції офіційними мовами є німецька (якою говорить 65 відс. населення), французька (18 відс.) й італійська (12 відс.). Одначе важливі розпорядження перекладають і на романшську мову, як також на її діялекти. Згідно із переписом населення з 1970 року 1.600 учнів народних шкіл училися в рідній мові. Діялектичні різниці створюють деякі труднощі для розуміння, але вони не є непоборні та ще й причиняються до збагачення мови, каже згаданий секретар Ліґи. Більше, ніж 6.000 праць було видано в романшській мові від 1552-го року, романшську мову від-

(Закінчення на стор. 3-ій)

З наших буднів

Де наш дім?

Мій земляк з рідного табору „Орлик" в Берхтесгадені, нині громадянин королівської Канади, пише мені в листі:

„Що Ви, американці, робите з Вашими президентами?... Завдяки примусили подякувати за службу Ричарда Ніксона, а вже, як загуваю, збирається усувати з посади Джералда Форда. Чи це трохи не нагадує нашої, сумної пам'яті, отаманії?.. Як би Ти не гвалтився Вашою Америкою, а я таки волію свою королеву!!.

Ох, ліга, ліга, що ви творите! — писав Тарас Григорович. Тільки вгора мій дорогий земляк прозолочуває відновлення Української держави в Вібрецькому (а може це було в Рогатинському) повіті, видаване проклямації — були в дзвони по церквах та вивішували синьо-жовті стяги, а нині той самий, колись такий активний український патріот... „воліє свою королеву".

Розповідаючи про свої європейські подорожі враження в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку, ред. Іван Кедрин сказав, що він вернувся з Европи до Америки з таким почуванням, ніби вертався додому. А знаю одного земляка, котрий кожного свого літа ласта обов'язково поїхав, до кінця якої сказати... „На Чужині", а потім ставить дату. Не дивлячись на те, що на цій „чужині" він, славити Бога, дітей виріс у люди, доживався пошану внуків, дістав американську пенсію та й навіть „парцелю" купив прибрав, — для себе і дружини. З того виходило б, що справа не в тому, де, хто і як дозо живе, але як він себе, поза межами України, почуває: чи так, як удома, чи — „на чужині"...

Це мені пригадало одну нашу землячку, що поїхала була з туристичною групою в Україну. Походила давніми стежками молодости, поплакала на могилках — з хрестами і без хрестів, та й вернулася до Ню Йорку пригноблена, прибита до краю! „Там, — говорила в сльозах, — крім зарослих травою могил, не залишилося для нас нічого рідного. Там все тепер чуже!" А поїхала туди, з шкільною ги пластовою прогулянкою, тут народжена внучка, середньошкільниця, і вернулася захоплена, зворушена безкраю! „Бабусю — говорить, — Україна прекрасна! Там стільки гудової молоді! всі вони такі, як ми... як я — молоді!"

Де тої наш дім і що таке чужина, а що не-чужина?..

J. K. E. P.

Рудольф Нурєєв бажає відвідати СССР

Париж. — Французька газета „Екзамінер" подала вістку, що відомий танцюрист і відносно недавній втікач з Совєтського Союзу татарин Рудольф Нурєєв поробив старання в Парижі для одержання совєтської візи для відвідин в СССР його старенької матері і трьох сестер. Поки що Нурєєву не дали жадної відповіді.

Микола Галів

Ювілейна виставка ОМУА

(2)

Сьогодні поруч клясичного представлення скульптури розвинулась модерна скульптура, яка пішла ширше поза сферу нашого уявлення про людину, фльору чи фавну, утворюючи різні форми моделів і геометричних фігур. У сучасній скульптурі часто домінує асиметричність, але задержаний певний балянс — рівновага, незалежно від того, що ці лінії переплітаються в різних місцях і не обов'язково вони прямі.

Цей напрям у скульптурі під сучасну пору є досить поширений. На виставці він був заступлений трьома творами з металю Миколи Голодика: „Тріюмф", „Лет" і „Протест". У скульптурах Голодика наявна не тільки глибока візія, виважливість і помисел, але й математично-фізичні моменти. До того гурту скульпторів можна б зарахувати Дзиндру, Михайла Урбана з Чикаго, який в той же сам час мав свою виставку в галерії Лин Котлер, під 3 Іст, при 65 вулиці в Ню Йорку, й інших.

Скульптура клясичного стилю була численніше заступлена. Тут належить у першу черху згадати скульптора Михайла Черешньовського, твори якого знаходять своє місце в музейних парках. Черешньовський заслуговує на окрему монографію його скульптурної і різьбарської творчости. Про його різьбарську творчість мало віднотовується, а вона таки багата, хочби взяти його твори в гантерській церкві ім. св. Івана. Скульптура Черешньовського складається з струнких, гармонійно-симетричних заокруглених ліній, вона своїми закінченнями пнеться вгору, до небесних висот, а саме виконання позначене витонченою дбайливістю. На виставці Черешньовський був репрезентований такими творами: „Проєкт пам'ятника Л. Українки" в Торонті, „Мадонна на ослятi" й „Мадонна".

Скульптор Валентин Сім'янцев мав на виставці „Портрет А. Стефана" (бронза), „Сидяча жінка" (гіпс) і поза каталогом статую жінки. Виставлені твори говорять про автора, як доброго майстра, що знає, що робить і що хоче осягнути. Цікаве і миле враження викликала скульптура „портрет А. Степана". У творах Сім'янцева відбивається його глибоко-творче „я".

Поруч згаданих, на виставці була цікава скульптура „Дитяча голова" (гіпс) Ореста Поклади.

Ю. Бобрицький крім одної скульптури „Ж і н к а" (гіпс), у виконанні якої вжито деформаційних моментів, мав дві цікаві картини: „Ісляндський краєвид" і „Узбережжя".

Кераміку на виставці репрезентувала Слава Геруляк, виставивши три керамічні твори: „Мандрагора", „Веснянка" і „Гагілка". Крім цього вона мала одну акварелю „Мавки". До речі, кераміка — це один з видів гончарського мистецтва. Слава Геруляк свої керамічні твори окреслює як „кераміко-скульптура". Мабуть тому, що вона у виконанні своєї кераміки вживає не тільки гончарське колесо, але й різьбарські приладдя. Вживши вислову Геруляк, її „кераміко - скульптурна" творчість вишукана, творчо-осмислена і одночасно новаторська.

Можна б на цьому закінчити цей репортаж з ювілейної виставки, але треба згадати і учасників виставки — малярів. Мистець Петро Андрусів на виставці мав три картини: „Вперед", „Князь Данило" і „Волос — божок тварин". Тематика його творів є переважно історична. В його творах є представлена сукупність мистецького засягу. Його кольорит яскраво жвавий, зображення красивди — казкове.

Бабич Андрій виставив три картини: „Садять бараболю" і два портрети, виконані оліями. Перша картина вимагає уточнення у виразності рисунку.

Валяс Володимир належить до вдумливих мистців. На виставці показав три свої лінорити: „Самотня неділя", „Кінець мандрівки" і „Відпочинок". Його твори змістово і рисунково — добрі та багато говорять до глядача.

Д. Барабах виставив „Портрет", на якому зображена жінка в жалобі (олія). Рисунок виразний.

Володимир Бачинський належить до творчо-активних мистців, має свій вироблений стиль і питомий для нього кольорит. На виставці мав „Портрет сл. п. Мирослави Драган", „Де додому" і „Метаморфоза", виконані олійними фарбами.

Лідія Візірканко дала картини: „Сухі квіти", „Натюрморт" і „Бульденежі" (олії). Вона вживає тепломрячних кольорів, які прикривають добрий рисунок.

Наталія Войнаровська була заступлена трьома олійними картинами: „Море", „Осінній кущ" і „Кетскільські гори". У картинах підкреслена експресія, а кольорит нагадують Грищенка, зокрема картина „Море".

Ірина Волосянська представила свої дві краєвиди, виконані гафтом, на них помітні цікаві сполучення.

Долорес Гайдуцок дала свої два „Краєвиди" і „Квіти" (олії), добре рисунково схоплені, але дещо переналичені кольорами.

Марія Гарасовська поширила свою тематику й на конструкції, як теж відійшла від надмірно синього кольору. Тепер її барви більш умірковано теплі. Її три картини: „Старе подвір'я", „Церква св. Марка" і „Білля млина" (Восьні) виконані в оліях. Зміна кольориту і поширення тематики позитивно відбилися на її мистецькій творчості.

Слава Гнатів виставила дві акварелі: „Квіти" і „Верези" та одну картину „Гуцул" (олія), в яких розкрили рисунок.

Гнатченко Стефанія дала на виставку дві олійні картини: „Осінь" і „Ріка".

(Продовження буде)

Пласт – СУМА в Джерзі Сиві, Н. Дж.

— влаштовують —

ТРАДИЦІЙНУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 5-го жовтня 1974 р. у великій залі УНДому

при 90-96 Fleet Street, Jersey City, N.J.

Початок — год. 9-та веч. **Оркестра „ТЕМПО"**

Вступ $3.50 — дорослі, $2.50 — молодь.

МИСТЕЦЬКА ҐАЛЕРІЯ ОКСАНИ ВАНЧИЦЬКОЇ

ввічливо прохає Вас прибути на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН ХРИСТИНИ СМІШКЕВИЧ-ЮРКІВ

яке відбудеться

в П'ЯТНИЦЮ, 4-го ЖОВТНЯ 1974 р., в 8-ій год. вечора
у ФОТОСТУДІЇ БРАТІВ БЕЗУШКІВ, 4852 Н. Брод вул. у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Виставку відкриває мистець-маляр ЮРІЙ ГУРА

Виставка відкрита 4, 5 і 6 жовтня 1974 р. від год. 10 ранку до 6-ої вечора.

СТРУННА ОРКЕСТРА МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМ. М. ЛИСЕНКА В ТОРОНТІ, КАНАДА

Проф. ІВАН КОВАЛІВ, дириґент

Солісти-скрипалі — ОРЕСТ КОВАЛЬ, ГАЛИНА СТРІЛЕЦЬ

ТА 50 КОНЦЕРТАНТІВ У ВІЦІ 17-25 РОКІВ

ГОСТИННІ КОНЦЕРТИ

НЮ ЙОРК — СУБОТА, 12-го ЖОВТНЯ, 7 год. веч., Washington Irving H.S., 40 Irving Place.
Квитки в ціні $5, $4, $3 і $2 для студентів при касі в день концерту та в крамницях АРКА, ЕКО, Сурма.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ — НЕДІЛЯ, 13-го ЖОВТНЯ, 4 год. по пол., Philadelphia H.S. for Girls, Broad & Olney.
Квитки: ОРІОН та крамниця пп. Маків, Woodstock & Parish, а в день концерту — ВИКЛЮЧНО в крамниці ОРІОН — 12-3:30 по пол.

В програмі твори Баха, Генделя, Вівальді, Колодуба і інш.

Під протекторатом УМІ Америки

КАТОЛИКИ ДЕМОНСТРУЮТЬ В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

Сеуль. — Понад 1000 корейських католиків розпочали тут 26 вересня протиурядові демонстрації, вимагаючи демократичних реформ і звільнення політичних в'язнів. Колони демонстрантів з транспарентами проходили вулицями столиці, не зважаючи на намагання поліції їх розганяти.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — СК „ВІСЛА"

Ці мистецькі змагання „Великої Десятки" Шейфер Ліґи, Ню Джерзі, відбудуться цієї неділі о год. 5-ій по полудні на площі Фарчез Ґров, Юньйон, Н. Дж. Обидві дружини виступають в своїх найкращих складах. В дружині „Вісли" включені нові визначні футболісти з Польщі.

Повідомлення виконавців Листопадового Чину 1918

Комітет Виконавців Листопадового Чину 1918, створений на 50-літнім Ювілейнім З'їзді в Ню Йорку 1968 р. вибрав Управу: д-р Михайло Гуцуляк голова, д-р Микола Чубатий заступник голови, д-р Роман Криштальський секретар, д-р Володимир Михайлів скарбник. З'їзд доручив обраній Управі зайнятися переданням списка всіх учасників Листопадового Чину 1918, розкинених тепер по різних континентах світу, та зладженням критичної праці про Листопадовий Чин 1918 у Львові й по всіх осередках Галичини.

До цієї друкованої праці мала б увійти критична історія самого Листопадового Чину, основана на споминах живих ще учасників. Ця праця стрічалася з труднощами з огляду на вік учасників, а передусім в зв'язку з ненадійною смертю невтомного секретаря Романа Криштальського. Його обов'язки мусіли перейняти останні три члени Управи. Остаточно по великих труднощах праця з кінцем 1972 р. була готова до друку та перейшла до друкарні в Торонто. Друк тривав цілий 1973 рік; щойно в першій половині 1974 р. книжка вийшла з переплетні під заголовком: Перший Листопад 1918.

Перед нами поважна книга 407 сторінок друку з численними знімками. Ціну подрібного продажу устійнено на 8 дол.; книга в полотняній оправі. Тому, що редакційною і технічною працею передусім займався голова Комітету д-р М. Гуцуляк, цілий наклад книжки є в його завідуванні. Із замовленнями звертатися на адресу:

Dr. Mykhaylo Huculak
2991 West 42nd Ave. Vancouver B.C. 6N3G8, Canada

За управу Комітету:
д-р Михайло Гуцуляк, голова; д-р Микола Чубатий, заступник голови, д-р Володим. Михайлів, скарбник.

Турне Зої Когут по Західній Канаді

Вінніпеґ, Ман. — У днях 18 і 22 вересня відбулися тут два успішні виступи поетки з Австралії — Зої Когут. Цього року Зоя почала свої виступи від Лос Анджелесу 31-го серпня. Відтак виступала 1-го вересня у Венкувері, 8-го вересня в Калґари, 15-го вересня в Едмонтоні. Її оригінальна програма викликає всюди загальне зацікавлення. Крім виступів — Зоя Когут відвідувала українські місцеві установи, організації жіноцтва й молоді, школи, визначних осіб.

Її дорога стелиться на схід: Тандер Бей — 28-го вересня, Міннеаполіс — 29-го вересня, Чикаґо — 6-го жовтня, Клівленд — 13-го жовтня, Детройт — 18-го жовтня Монтреаль — 20-го жовтня, Торонто — 27-го жовтня, Бофало — 2-го листопада, Лондон — 10-го листопада, Ютика — 16-го листопада, Рочестер — 17-го листопада. Цьогорічне турне Зої Когут проходить під патронатом КУК і УККА. У своїх вечорах гумору, сатири й не сатири — „З серцем і з перцем", Зоя Когут з питомим їй гумором розказує про життя-буття й настрої австралійських українців та порушує також актуальні проблеми наших днів, включно аж до опору наших патріотів з В. Морозом і Л. Плющем, що ставлять героїчний опір московській тиранії.

МАЛЕНЬКИЙ НАРІД РЯТУЄ СВОЮ КУЛЬТУРУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чають тепер у швайцарських університетах, а також і закордонних. Ліґа звернулася з відозвами до населення, щоб складали датки на постійний романшський театр. Досі дають вистави в романшській мові 25 аматорських місцевих театрів. Ліґа була заснована в 1919 році в столиці Ґрісону, Чур. Вона видає словники, шкільні підручники, співаники й календарі для молоді. Під її управою є дитячі садочки в околицях, де рідній мові загрожує загибель. Два визначні романшські академіки — д-р Андрі Пер і д-р Йон Пульт, писали в путівнику, що це дуже цікаве, що такий маленький нарід створив таку літературу, хоч економічні відносини в Ґрісон незавидні. Та це сталося завдяки боротьбі за життя, вона спонукала населення боронити мову своїх прадідів.

ҐАС ҐОЛ ОБВИНУВАЧУЄ СІ-АЙ-ЕЙ

Вашингтон. — Генеральний секретар комуністичної партії ЗСА Ґас Ґолл висунув формальне обвинувачення проти СіАйЕй (секретної служби ЗСА) кажучи, що насильне знищення виставки мистців-некомформістів в Москві „дружинниками" було їхнім ділом.

---

16. КУРІНЬ УЛАДУ П.С. БУРЛАКИ
ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ ТАБІР
VOSS · НОРВЕГІЯ
ДЛЯ ЗААВАНСОВАНИХ ЛЕЩЕТАРІВ · ЛЕЩЕТАРОК
23. ГРУДНЯ 74 – 1. СІЧНЯ 1975
$452.– ПЕРЕЛЕТИ, ТРАНСПОРТАЦІЇ В НОРВЕГІЇ, КІМНАТА НА ДВОЄ З ЛАЗНИЧКОЮ, ХАРЧ, ЛЕЩЕТАРСЬКІ ВИТЯГИ
ІНФОРМАЦІЇ · ЗГОЛОШЕННЯ ВЖЕ:
O. "GOGO" SLUPCHYNSKYJ, 3 · HAVEN PLAZA · AP. 16D, NEW YORK CITY · 10009, TEL. 212 · 677 · 8054
JURIJ FERENCEVYCH, 10 · BOND ST., JERSEY CITY, N.J., TEL. 201 · 659 · 4570

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в четвер, 26-го вересня 1974 р. у Філядельфії, Па. упокоїлася в Бозі, по короткій недузі, на 83-му році життя Наша Найдорожча

ДРУЖИНА і МАМА

бл. п. ВАРВАРА ВИННИЧУК з дому СТЕФІНКА

народжена в Тисмениці, Зах. Україна.

ПАРАСТАС — в неділю, 29-го вересня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в понеділок, 30-го вересня 1974 р. о год. 8-ій ранку з того ж похоронного заведення до катедри Непор. Зачаття ПДМ, а опісля на цвинтар Кальварія в Ню Йорку, Н. Й.

Горем прибиті:

ОЛЕКСА — чоловік
АННА ЛУЇС — донька з чоловіком ГЕРОЛДОМ
Близька та дальша Родина в ЗСА і на Україні

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК

на Вечерницях „Червоної Калини"

— відбудеться —

25-ГО СІЧНЯ 1975 РОКУ

а не 8-го лютого 1975, як було проголошено.

Осередок СУМА ім. Михайла Сороки в Асторії, Н. Й.

РОЗПОЧАВ СЕЗОН ПРАЦІ

Управа просить заінтересованих Батьків вписувати дітей до:

1. **ЮНАЦТВА СУМА**, гуртки якого вже працюють під вмілим керівництвом досвідчених виховниць.
2. **МАНДОЛИНОВОЇ ОРКЕСТРИ** (початківців) — дириґент Галя Климук та до **ТАНЦЮВАЛЬНОГО ГУРТКА** — керівник О. Галатин.

Домівка СУМА знаходиться
при 34-14 31-ша Авеню в Асторії, Н.Й.
Голоситись можна також телефоном
на число: 278-3261
Домівка відкрита кожного вечора від год. 6:30 до 10-ої.

Д-р Лука Луців:

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК

СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна: $10.00

Замовляти:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Замість квітів на свіжу могилу нашого Дорогого Шваґра і Вуйка

бл. п. інж. Івана Ямрозика

складаємо 150.00 долярів на Фонд Українських Інвалідів.

Омелян і Оксана МАЛИС
Іван, Ірина і Христина РЕШЕТУХА
Оленка, Ігор і Дончик ПРИЙМА
Юрій і Марія РЕШЕТУХА

ОТЦІ ДУШПАСТИРІ і ПАРАФІЯЛЬНА РАДА
Українського Католицького Собору

СВ. ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ в ЧИКАҐО, ІЛЛ.

запрошують Парафіян, Прихожан і Приятелів з-поза Чикаґо на цьогорічний

СВЯТО-ПОКРОВСЬКИЙ ПРАЗНИК

ЯКИЙ БУДЕ ВІДЗНАЧЕНИЙ ЗА ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

Субота, 12-го жовтня 1974 р.

Год. 5-та по пол. — **ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ з ВСЕНОЩНИМ** в Соборі при вул. Овклей і Суперіор.

Год. 7:30 веч. — **ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ** парафіяльних ансамблів з участю солістки меццо-сопрано **Христини Липецької з Детройту** — Школа Шопена.

Неділя, 13-го жовтня 1974 р.

Год. 10 ранку — **ВРОЧИСТА СОБОРНА ЛІТУРГІЯ**, після якої відбудеться **ВМУРУВАННЯ ПРОПАМ'ЯТНОЇ ТАБЛИЦІ, ПРОЦЕСІЯ і ПОСВЯЧЕННЯ ПРИХОДСТВА** на вул. Суперіор.

Год. 1-ша по пол. — **БЕНКЕТ** — Гостина Подяки в авдиторії Собору.

Ціни на бенкет — 30 дол. від особи, по 25 дол. від двох і більше осіб з родини, 15 дол. — емерити і студенти.

Квитки просимо замовляти в Парафіяльній Канцелярії, 2247 Вест Чикаґо Авеню.

Список Жертводавців
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД „ЦЕРКВА в ПОТРЕБІ"
і на СЛУЖБИ БОЖІ в Римі,
які зложили свої датки під час похорону

бл. п. Евстахія Мінчака

бувшого учителя на Рідних Землях, в Горуцьку і Болехівцях, який помер 8-го вересня 1974 р. в Честері, Па.

Леонтина Мінчак, дружина	$10.00
Дарія і Ігор Зелик, дочка і зять	20.00
Роман і Ґльорія Мінчак, син з дружиною	20.00
Мирося Мінчак, дочка	10.00
Андрій Зелик, внук	10.00
Михайло і Осипа Мінчак, брат в дружиною	30.00
Дмитро Мінчак з родиною, брат	10.00
Іван і Степанида Зелик, свати	10.00
Володимир Александер	10.00
Василь Кий	10.00
Ярослав Зубаль в родиною	10.00
Добош Михайло	20.00
Анна Ільків з родиною (бувша учениця)	25.00
Люба і Микола Кобрин	20.00
Об'єднання „Самопоміч" в Честері	10.00
Відділ УККА в Честері	10.00
Василь Микита	10.00
Любомир Микита	10.00
Степан Микита	5.00
Петро Візьняк	10.00
Михайло Рущак	10.00
Зенон Михалевський	10.00
Андрій Сольчаник	10.00
Микола Кохан	10.00

по 5.00 дол. — Параскевія Зубрицька, Осип Кізюк, Володимир Лесик, Любомир Коцюба, Ярослав Захарків, Ярослава Кобрин, Соня Мельник, Антін Комендантчук, Ольга Коцюба, Теофіль Павлюк, Марта Янчак, Ярослав Щерба, Ярослав Клюка, Осип Сарахман, Емілія Майборода, Сусіди, Іван Стельмах.

Разом — $395.00

Список на СЛУЖБИ БОЖІ в Честері, Па.

по 5.00 дол. — Леонтина Мінчак — дружина, Мирося Мінчак — дочка, Дмитро Мінчак — брат, Степанида і Іван Зелик, Володимир Александер, Василь Петрик, Н. Н. Шнайдер, 352 Відділ УНСоюзу, 13 Відділ СУА, Провидіння — ч. 105, Володимира Михайлів, Володимир Крамар, Кучера, Ann Mc Gowan, Danny King, Василик, Cacciatore, Молодовець, Степан Мазур, Алек. Венчак, Петро Візьняк, Осип Кізюк, Баґан, Зенон Михалевський, П. Зубрицька, Степан Микита, Андрій Сольчаник, Богдан Малецький, Юлія Януш.

Сусіди — $25.00

Разом — $170.00

БУВШІ СТУДЕНТИ ПОЛІТЕХНІКИ в ДАНЦІҐУ
з глибоким сумом повідомляють, що їх Добрий Колеґа

ІВАН ЯМРОЗИК

ІНЖЕНЕР-ЕЛЕКТРИК, народжений 16-го липня 1902 р. в Тернополі, помер, ненадійно, 12-го вересня 1974 р. в Ню Йорку.

Висловлюючи щире співчуття Достойній Родині, підписані складають замість квітів на свіжу могилу Спочилого:

100.00 дол. — на Стипендійний Фонд Студентів в Бразилії, через Централю Союзу Українок, а

52.00 дол. — на Інвалідів через Суспільну Службу Комбатантів у Філядельфії.
20.00 дол. склав Орест Клюфас;
12.00 дол. — Юра Яримкевич;

по 10.00 дол. склали: Остап Балабан, Євген Бедрій, Володимир Богачевський, Роман Загайкевич, Зенон Кохановський, Атанас М. Мілянич, Олександер Негребецький, Володимир Онишкевич, Володимир Патрило, Константин Церкевич, Володимир Шиприкевич, Микола Яримович.

Під патронатом КУК і УККА

поетеса ЗОЯ КОГУТ з Австралії

виступить у вечорах гумору й сатири

„З СЕРЦЕМ І З ПЕРЦЕМ"

ЧИКАҐО: неділя, 6-го жовтня, год. 4 веч., заля церкви св. Володимира й Ольги, 739. Н. Оклей Блвд. (84-ий Відд. СУА).
КЛІВЛЕНД: неділя, 13-го жовтня, 7-ма год., заля Кардінал Сейвінґ Лон, 5839 Ridge Rd., Парма (12 Відділ СУА).
ДЕТРОЙТ: п'ятниця, 18-го жовтня, год. 7-ма, заля Укр. Амер. Осередку, 2961 Карпентер (КҐКлюб).
МОНТРЕАЛЬ (Канада): неділя, 20-го жовтня, год. 7:30, заля церкви Успіння Пресв. Богородиці, 6185 — 10. Авеню, Роземонт (ЛУКЖ).
ТОРОНТО (Канада): неділя, 27-го жовтня, год. 7:30, Вест Йорк Вокейшенел авдиторія, Блюр-Дандес (Об'єднання Укр. Письм. „Слово").

ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО!

ОРГ. КОМІТЕТ

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ

ТРАГІЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ 500 ЖІНОК — В'ЯЗНІВ В КОНЦТАБОРІ КІНҐІРУ

ПІД ТАНКАМИ МОСКОВСЬКОГО ОКУПАНТА —

В 20-ту РІЧНИЦЮ

заходом

КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРКУ

в неділю, 6-го жовтня 1974 року

буде відслужена
о год. 4:30 по пол. в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА

ПАНАХИДА

а опісля
о год. 5-ій по пол. в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ
відбудеться

ЖАЛОБНА АКАДЕМІЯ

з доповіддю і мистецькими виступами

До масової участи запрошуємо усе своє Членство і Громадянство.

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ

Розгортається праця над англомовною енциклопедією українознавства для молоді

Видана в 1971 р. книжка „Україна — Енциклопедія для молоді" мала дуже великий успіх, про що найкраще свідчить те, що з 2000-го накладу на книжковому складі Об'єднання Українських Православних Сестрицтв залишилось усього кількадесят примірників.

Разом з висловами признання, критичними зауваженнями, порадами і побажаннями, Об'єднання, яке видало цю книжку з ініціятиви покійної письменниці Л. Коваленко, діставало дуже багато листів з побажанням, щоб те цінне видання з'явилось також англійською мовою. Автори тих листів вказували на те, що англомовна Енциклопедія не тільки була б дорогоцінною знахідкою для української молоді, що краще володіє англійською мовою, але й для молоді неукраїнського походження, що цікавиться Україною або тим чи іншим аспектом її минулого й теперішнього життя.

Ідучи назустріч цим побажанням, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв запропонувало ідею англомовного видання групі авторів українського видання на нараді в кінці минулого року. Цю ідею одноголосно схвалено.

Загальну редакцію англомовного видання взяв на себе, на прохання Головної Управи Об'єднання, Олександер Воронин. Він уклав проєкт змісту англомовної Енциклопедії, доповнивши його кількома новими статтями, яких не було в українському виданні. Цей проєкт схвалено на черговій зустрічі авторсько-редакційної колегії і доручено головному редакторові почати працю. На цій же зустрічі обрано Ярослава Бігуна мовним редактором англомовного видання.

Англомовна Енциклопедія для молоді буде мати приблизно 400 сторінок (українське видання мало 270). Завдяки збільшенню розміру книжки, до неї увійдуть такі важливі нові розділи, як „Назва країни", „Національні емблеми — герб, прапор, гимн", „Український народ", „Історичні міста й історичні заповідники", „Танець", „Кіно, радіо й телебачення", „Скульптура", „Одяг", „Килимарство", „Освіта", „Організації молоді", „Друкарство, книговидавництво, преса", „Лісове господарство", „Транспорт і зв'язок", „Спорт", „Гроші і поштові марки України". Статті, які були в українському виданні, будуть доповнені, усучаснені і простосовані до вимог англомовного читача.

Англомовна Енциклопедія матиме повний індекс, який дасть змогу швидко і легко знайти будьяку бажану назву, прізвище чи тему. В українському виданні був лише індекс імен, і на відсутність повного індексу найчастіше нарікали ті, хто звертався до Об'єднання з критичними зауваженнями.

На українське видання Енциклопедії для молоді з'явились численні рецензії. Як і треба було сподіватись, були серед них і прихильні, і критичні. Всі конструктивні зауваження беруться до уваги при праці над англомовним виданням.

Згідно з теперішніми плянами, всі матеріяли до нового видання мають бути закінчені до кінця цього року. Потім буде проведена загальна редакція і зведення всіх матеріялів в одне ціле, далі — мовна редакція і підготовка до друку. Мистецьке оформлення буде відбуватися паралельно з редакційною працею. Як і в українському виданні, воно буде в руках Богдана Певного.

Вихід англомовного видання Енциклопедії Українознавства для молоді заплянoвано на день 200-ліття Незалежности З'єднаних Стейтів 4 липня 1976 року.

А. Селепина

Бояться поширення Біблії в СССР

Київ. — Газета „Молодь України" з 18 вересня опублікувала повідомлення про „видворення" з СССР туриста Джона Хімуса за те, що у його авті при обшуку знайдено примірники Біблії та іншу релігійну літературу. У повідомленні написано, що „часто на прикордонній станції Мостиська II Львівської залізниці безславно закінчують свою подорож до нашої країни деякі зарубіжні туристи, бо їдуть вони до нас інколи з досить непорядними намірами. І тоді на шляху таких туристів" стають доглядачі Мостиської митниці. Громадянин однієї із західніх країн Джон Хімус виявився аж надто набожним. Настільки, що, збираючись у поїздку до Радянського Союзу, заповнив свого „Сітроена" літературою релігійного змісту, розраховуючи зробити на цьому непоганий інтерес. Однак ця комерційна спроба закінчилась повним провалом, бо в доглядача митниці Є. В. Вовка вже було треноване око на таких „туристів"... Невдаху - контрабандиста видворено за межі Радянського Союзу" — закінчує це повідомлення старший лейтенант міліції Д. Коломийчук.

У цьому повідомленні, однак, немає відповіді на питання про те, як турист Джон Хімус міг „зробити бизнес" на 278 примірниках Біблії в СССР, якщо, коли вірити словам совєтської пропаганди, ніхто в СССР не зацікавлений у того роду літературі. Треба припускати, що справа виглядає дещо інакше і треба аж втручування міліції, щоб не допустити до поширення в СССР релігійної літератури.

В обороні виселених земляків

(МУ) — Міжнародні договори в Газі й Женеві забороняють виселювати силою людей із прадідівських рідних земель. Учасниками тих договорів були між іншими СССР і Польща. Для большевиків всі міжнародні трактати є лиш клаптиками паперу й вони їх із засади не дотримують або перекручують. Вже від початку захоплення влади, большевики силою вивозять з України кожного року сотки тисяч Українців на далекі сибірські землі, а Україну заселюють москалями. Ту диявольську методу в останніх десятиліттях перебрали й поляки. По Другій світовій війні з українських пограничних земель: Лемківщини, Бойківщини, Перемищини, Грубешівщини, Любачівщини, Холмщини, Підляшшя та Полісся, польський комуністичний уряд вивіз силою кругло один мільйон українського населення, поселюючи їх на далеких перебраних від німців землях.

Товариство Оборони Лемківщини і Товариство „Бойківщина", яких земляки більше потерпіли внаслідок цього переселяння, внесли до Об'єднаних Націй докладно обґрунтовану петицію, з домаганням, щоб Об'єднані Нації, які стоять на сторожі дотримування ухвал міжнародніх трактатів та людських прав, перевірили це насильне поступування польського уряду супроти українського автохтонного населення та жадали повернення усіх примусово виселених українців на їхні прадідівські землі. Всім потерпілим польський уряд має дати повне відшкодування за нанесені кривди. Цю широку на 5 сторінок петицію, підписану Головною Управою Т-ва Оборони Лемківщини і Т-ва „Бойківщини", внесено на руки генерального секретаря Об'єднаних Націй Курта Вальдгайма.

Було б побажаним, щоб українці масово писали до генерального секретаря К. Вальдгайма, та домагалися якнайскоршого розгляду тієї петиції.

Про. внесені інтервенції просимо повідомляти або Т-во Оборони Лемківщини на адресу: П. О. Бокс 202, Каміллус, Н.Й. 13031, ЗСА, або Т-во „Бойківщина" на адресу: 2222, Брандивіне Ст. Філядельфія, Па. 19130, ЗСА.

СПОРТ

ЛЕВИ У ПІВФІНАЛІ ЗА ЧАШУ ГУБЕРНАТОРА

Леви — Хорвати 2:1
Леви — Кікерс 3:4
Леви — Олімпікс 1:2

Чикаґо, 9. 8.74. — Останньої неділі „Леви" стрінулися у чвертьфіналі у розгривках за чашу губернатора зі сильною місцевою хорватською дружиною „Хорвати". Це були престижеві змагання, бо обидві дружини вже довгі роки ривалізують зі собою за примат міста Чикаґо у копаному м'ячі.

„Леви" виступили до змагань майже у повному складі (без дискваліфікованого Андрущишина). Однак гру зачали в десятку, бо крат (оборонець) спізнився кілька хвилин. „Хорвати" використали це, повели кілька атак і вже у 4-ій хвилині гри добули ворота із наріжного викопу. Це однак не заломило „Левів". Раз-по-раз вони наступали на ворота противника, одначе без щастя. Сильний стріл Кіпки та головка Шлапака відбилися від поперечки. При кінці першої половини у 45-ти хв. гри Шефер вирвався сам із м'ячем, перекинув вибігаючого воротаря, однак його стріл відбився від стовпа. „Леви" не дали за виграну й в другій половині знову наступали; ряд невикористаних позицій і до кінця змагань залишилось було ще тільки 10 хвилин. Карпу змінив молодий Констанцо, вихованок „Левів". У 83-ій хв. він приймив далеку подачу Кіпки, однак маючи перед собою оборонця, подав м'яч Шлапакові, який із 10-ох метрів сильним стрілом умістив м'яч у сітці противника. Заохочені тим успіхом „Леви" наступали далі. Уже у 86-ій хв. гри Шлапак головою спрямував подачу Шефера на ворота противника. Воротар відбив, однак Ґрін добив головою рішаючи ворота. „Хорвати", що були вже певні перемоги, розгубилися. Ще кілька невдалих спроб і гра закінчилася перемогою „Левів". Цінніша вона тим, що її „Леви" здобули на грищі противника.

До здобуття чаші ще два змагання. Противники слабші, однак їх не треба легковажити, бо в копаному м'ячі трапляються несподіванки.

Склад дружини: В. Фращак, М. Крат, М. Іваник, Г. Перрі, Дж. Ґозелла, Е. Карпа, Б. Шлапак, Ґрін, Хір. Кіпка, В. Фулбріхт, Дж. Констанцо, Ст. Шефер, Л. Скороход.

Два попередні змагання за мистецтво ліґи „Леви" програли із „Кікерс" 3:4 і „Олімпікс" 1:2. Бракувало у складі асів: Шлапака і Шефера. Тепер „Леви" находяться на другому місці у своїй групі у Вищій Дивізії.

Менаджер: Анатолій Гординський.

Роман Б. Припхан

Кольорама — виставка дитячої творчости відбудеться в Нюарку

Нюарк. — 88-й Відділ Союзу Українок Америки в Нюарку інформує, що 29-го вересня ц. р. від год. 10-ї до 2-ї по полудні на площі школи св. Івана Хрестителя (ріг Сенфорд евеню і Ейві вулиця) в Нюарку відбудеться Кольорама (Виставка дитячої творчости), в якій можуть взяти участь діти від 5 до 14-го року життя. На виставку приймається дитячі малюнки, дрібні рисунки, кольоровані образки. У випадку дощу Кольорама відбудеться 13-го жовтня ц.р на цій же площі. Жюрі в складі: Михайло Черешньовський, Петро Холодний і Дарія Дорош зробить оцінку малюнків, а Пані з Відділу розділять о год. 1:30 по полудні перші нагороди в сумі 25 долярів у формі т.зв. gift certificate до крамниці з мистецькими речами. Речі на виставку можна доставати ще особисто в суботу, 28-го вересня, від год. 11-4-ї по полудні на місце виставки. В день виставки експонатів комісія не буде приймати.